

Naročnina
Dnevna izdaja
za državo SHS
mesečno 20 Din
polletno 120 Din
celoletno 240 Din
za inozemstvo
mesečno 35 Din
nedeljska izdaja
celoletno v Jugo-
slaviji 50 Din, za
inozemstvo 100 D

SLOVENE

S tedensko prilogo »Ilustrirani Slovenec«

Ceneoglasov
1 stolp, peti vrsta
malih oglasov po 150
in 2 D, večji oglas
nad 45 mm višine
po 2 D 50, velik
po 3 in 4 Din, v
uredniškem delu
vrstica po 10 Din
Pri večjem o
naročilu popust
Izide ob 4 zjutraj
razen pondeljke in
dneva po prazniku

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III
Rokopisi se ne vračajo, ne frankirana
pisma se ne sprejemajo - Uredništva
telefon št. 2050, upravnštva št. 2329

Političen list za slovenski narod

Uprava je v Kopitarjevi ul. št. 6 - Čekovni
račun: Ljubljana št. 10.350 in 10.349
za inšerate, Sarajev št. 7563, Zagreb
št. 39.011, Praga in Dunaj št. 24.797

Čampa:

Praga - Moskva.

Praga, v juniju.

V gigantskem dvoboju London-Moskva je gospod Marinković po sestanku male antante dejal, da z Rusijo ne potrebujemo niti irgovskih zvez, ker razen prodaje sovjetskih brošur nima Rusija z nami nobenih gospodarskih stikov. Torej globok poklon pred Londonom — povsem spreten, saj je Rim tudi v tej zvezi in lord Churchill je nedavno koval Musolinija v zvezde — in svetovni tisk je jedrnat Marinkovičev stavek bliskovito kolportiral. Da bo romunska galerija živahno ploskala Marinkoviču na odru, bi bil lahko napisal vsak gledališki kritik, ne samo občajni reporter že nekaj pred predstavo. Ta usodna Besarabija... Kaj pravi k temu »der dritte im Bunde« — Češkoslovaška?

Njeno stališče in njen odgovor je navidezno zamotan; a če razvzljamo nekaj misli, je izhod kolikortoli jasen in ta je: Simpatije češkoslovaškega naroda do ruskega — brez vzira na obliko vladavine — so takorekoč prirojene. Ko je še sedel na trdnem tronu na Dunaju »cisař pan«, je bil ne malim gospodar v Petrogradu njihov pravi vladar. Zato so se prve češke legije in družine med vojno tvorile ravno v Rusiji. Čehov je že pred vojno živel tam preko 100.000, in že 4. septembra 1914 je sprejel car njihovo delegacijo, se informiral o mejah bodoče Češkoslovaške in ob slovesu dejal: »Hvala lepa, gospodje. Upam, da se bodo vam želje izpolnile.« Da pa kratko označimo nekaj strani in vzrokov teh simpatij, je treba, kar se morda ne upošteva dovolj, poudariti naslednje: Rusi so stoniljski slovanski narod; med njimi in Čehi pa so Poljaki, so bili v Avstriji galski Poljaki, ki so v nacionalnem oziru igrali vse vprej kot slovansko vlogo; brisanje solz iz oči ob branju levit našega Kreka v dunajskem parlamentu je samo drobec iz tega poglavja. Povsem razumljivo, da je češki nacionalizem gledal preko poljskih glav na mogočnega zrhodnika. Dalje: češki narod je veljal kot liberalni narod kateksohen, torej tudi v tem vziru v ozki sorodnosti z ruskim liberalizmom in pravoslavje vzhoda je imelo v husitskem narodu ljubšega brata kot v katoliškem Poljaku. V politični literaturi se pa od strani diplomatov kategorično množe izjave, da je Rusija privolila l. 1915. tudi v londonski pakt ne samo radi tega, ker da drugačna situacija ni bila možna, ampak tudi, ker da je hotela katoliške Jugoslovane prepustiti Italiji. Verska orientacija tedaj tudi v politiki ne stoji čisto ob strani. Obojestransko nasprotje, nacionalno in kulturno, do Poljakov v Rusiji, od češke strani v Avstriji, je naravno privedlo do ožjih stikov v svojih vrstah. Morda zadoštuje, če se naglašja, da so tudi danes stiki med Češkoslovaško in Poljsko več kot minimalni, tudi med posameznimi strankami ne, ker da je Praga dala zavetišče v Lvovu ukrajinski univerzi.

Nadaljna linija bi bila ta: Masaryk in za njim Beneš verujeta, da se bo iz tega kaosa boljše viza, socializma in stare družbe izčimil gotov zmerni socialistični red. Zunanje politično, kar zadeva severovzhod, pa je Beneš mnenja, da Poljska svojih mej ne bo mogla obdržati. Prvič, da je izključeno, da bi poljski koridor ločil vzhodno Prusijo od ostale Nemčije in da bi Nemčija pozabila na gorajo Slezijo; drugič pa, da bi Rusija pritrtila njenim rusko-poljskim mejam. A Češkoslovaška potrebuje na vzhodu zaveznika in to je samo Rusija. Rusija, s katero je v zvezi severna Nemčija in glede katere bo Nemčija storila, oz. opustila vse, da se je ne nakoplje več na glavo; Rusija, ki je že večkrat v zgodovini merila svoje puške i proti Madjarom.

Razvoj političnih dogodkov je bil tem premisam odgovarjajoč, čisto logičen. Masaryk je l. 1918. v memorandumu, namenjenem Wilsonu in pisanem v Tokiju, zagovarjal priznanje sovjetske Rusije de facto; Praga je bila prva, ki je dovolila sovjetski trgovski delegaciji nastanitev v državi; ko je Nemčija en gros začela oblegati ruski gospodarski trg, kateremu je dala Wirth-Rathenauova rapalska pogodba pravno podlago, je stopila tudi češkoslovaška industrija na noge in zahtevala ureditev razmer. V političnem življenju je veljala dobesedno prislovica: Biti med volkov — z njimi tuliti! V tej psihozi je n. pr. ljudska stranka storila naslednji sklep: Kot kršč. stranka se ne moremo zavzemati za priznanje; z državnih razlogov pa ne bomo proti, dokler in kadar bo vlada ter zunanje ministrstvo za priznanje. Pred dvema mesecema

je iz njenih vrst izšel predlog za priznanje. Minister Beneš bi bil to priznanje tudi izvedel, če bi se mu bilo posrečilo, da pridobi za to — ostale člane male antante. Doma bi ne bilo težav; kajti do odločilnega rusko-angleškega spora v zadnjih dneh bi ga podpirale pri tem vse češkoslovaške stranke razven Kramarjeve in Hlinkove ter nekaj Nemcev in Madjarov. In če se je tudi agitacija strank se-

daj malo spremenila, to še ne pomeni odstopitve od načelnega stališča. Tudi Beneš ve, da bi igriranje pomenilo le provokacijo Anglije. A menda zadostuje, če hočemo znati za uradno mišljenje zunanjega ministrstva na Hradčanah v Pragi, da ponovimo njegovo izjavo ob sprejemu neke delegacije: Vlada svojega stališča v tem oziru ni spremenila, čakati pa je treba na — ugodnejši moment.

Vpliv spora z Albanijo na naš notranji položaj.

Stališče vlade Vukičević-Marinkovića omajano?

ALBANIJA NE ODNEHA. — KOMBINACIJE O VLADI KLUBOVIH ŠEFOV. — UZUNOVIČ IN MAKSIMOVIČ PRI KRALJU. — RADIKALI PROTI VUKIČEVIČU. VUKIČEVIČ IN MARINKOVIČ HOČETA NA VSAK NAČIN IMETI NOVE VOLITVE.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) V sporu z Albanijo ni danes nastopil noben nov moment. Dopoldne je zunanji minister sprejel opravnika poslov iz Tirane Sakovića, ki se je snoči z vsem osebjem vrnil v Belgrad. Opravniki poslov se je dolgo časa razgovarjal z zunanjim ministrom in ga v podrobnostih obvestil o celokupnem poteku zadeve v Tirani. Albanska vlada sama slejkoprej vztraja na svojem stališču in istotako naša.

Splošno je mnenje, da se bo moralo vprašanje rešiti pred Društvom narodov, kamor se je albanska vlada že obrnila, kakor smo poročili. Tekom današnjega dneva so se od naše strani dale našemu delegatu pri Društvu narodov Jeftiču potrebna navodila, da tudi sam stori potrebno pri Društvu narodov.

Cena beg je še vedno v Belgradu in še ni odpravil.

Sam spor je še vedno predmet razprav. Splošno se misli, da bo imel za položaj vlade dalekose ne posledice.

V zvezi s temi dogodki je zunanji minister dr. Voja Marinković danes nenadoma moral odpotovati v Topolo, kamor ga je poklical kralj, da mu poroča o vsem tem. To nenadno odpotovanje zunanjega ministra je v vseh političnih krogih vzbudilo živahno zanimanje, posebno v zvezi z vestjo, ki se že par dni vzdržuje, da bo namreč spor lahko imel za vlado posledice v tej smeri, da ne dobi volivnega mandata, marveč da bo morala dati oslavo.

Danes tudi vladno časopisje piše o tem. Med drugim pišejo »Novosti«, list, ki stoji povsem blizu zunanjemu ministru, takole:

Naš spor z Albanijo je še vedno sred sčie političnega zanimanja. Nekateri politični krogi, predvsem pašičevci in samostojni demokraci poskušajo ta zunanje politični spor

izkoristiti za svoje kombinacije, v vladnih krogih pa se naglašja stabilnost sedanje vlade in skorajšnje volitve. Danes je bilo od pašičevcev čuti, da bo v najkrajšem času prišlo do krize in da bo nato prišlo do ostavke ter do nove vlade, do vlade šefov Ljube Davidovića, Marka Tričkovića in dr. Anona Koršića. Istotako pa bi tudi pod to novo vlado najbrž še ne prišlo do volitev in sicer radi napetosti n ših odnošajev z Albanijo. V vladnih krogih se pa te verzije najodločnejše demantirajo. V teh krogih se naglašja, da v sedanjem trenutku ne more biti o tem govora. Volitve se morajo izvršiti. Po volitvah se lahko delajo kakšne kombinacije.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Davi sta pripela v Topolo bivši predsednik vlade Nikola Uzunović in bivši notranji minister Boža Maksimović. Takoj po prihodu ju je kralj posamejno sprejel v daljšo avdienco. Nato ju je krelj skupno povabil na kosilo. V političnih krogih se smatra, da bi mogla ta avdienca imeti vpliv na nadaljnji razvoj našega notranje političnega položaja.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Pri radikalih je opažati živahno gibanje. Predsednik narodne skupščine vsakodnevno zbira okrog sebe vplivne radikale in se z njimi posvetuje. Predvsem se stalno zbira pri njem dr. Momčilo Ninčić, Miša Trifunović, dr. Laza Marković, ki vodijo akcijo za pomiritev. Opažati je splošno nezadovoljstvo proti Vukičeviću. Ugledni radikali izjavljajo, da bo ostal Vukičević popolnoma osamljen, tudi v slučaju, če bi vodil volitve.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Kakor se poroča iz predsednišva vlade, bo Velja Vukičević tekom nocojšnjega večera odpotoval v Topolo. Skupno z Marinkovićem nameravata kralju predlagati takojšen razpis volitev.

Umor sovjetskega poslanika v Varšavi.

Riga, 7. junija. Takoj, ko se je v Moskvi zaznalo za umor sovjetskega poslanika Vojkova, se je sestal svet ljudskih komisarjev. Vlada je obvestila o dogodku Čičerin.

Varšava, 8. junija. Poljska komunistična stranka je obelodanila prglas na svoje pristaše povodom umora poslanika Vojkova. Komunistični tisk dela poljsko socialistično stranko kot iniciatorico sokrivo na umoru.

Moskva, 8. junija. Poljski poslanik v Moskvi je izrazil sovjetski vladni svoje sožalje radi umora Vojkova. Legacijski svetnik pri ruskem poslanstvu v Varšavi Ulanov je dobil navodilo, naj prevzame posle umorjenega Vojkova. Listi so sporočili umor v posebnih izdajah. Po moskovskih ulicah je prišlo do velikih demonstracij.

v Varšava, 8. junija. (Izv.) Snoči ob 10 so truplo poslanika dr. Vojkova v spremstvu poslaniškega osebja prepeljali iz jezuitske bolnice v poslopje ruskega poslanstva.

Varšava, 8. junija. Povodom umora po-

Sestanek Stresemann - Čičerin.

v Baden-Baden, 8. junija. (Izv.) Čičerin je sprejel povabilo ministra dr. Stresemanna na zajtrk in je nato ostal pri njem na daljšem razgovoru. Zunanji minister Stresemann je ob priliki izrazil sožalje nad umorom v Varšavi. Dr. Stresemann bo jutri zopet odpotoval v Berlin.

v Berlin, 8. junija. (Izv.) »Vossische Zeitung« poroča, da je razgovor med dr. Stresemannom in Čičerinom končal v največjo zadovoljnost obeh diplomatov. Z ozirom na vesti, da je šlo v razgovorih za izredno važne ruske

predloge, je vlada izjavila, da ta poročila niso resnična. Rusija ni stavila nikakih predlogov. O vsebini razgovorova sta bila ob državnika zelo molčeča.

Kredit za vodne zadrage.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Z ozirom na Marinkovičev odhod se je na današnji seji vlade razpravljalo samo o nekaterih resornih zadevah, predvsem o resornih zadevah kmetijskega ministrstva. Sprejel se je pravilnik o podpiranju vodnih zadrug, ki določa za vodne zadrage 600 milijonov kredita. Poleg tega so razpravljali še o nekaterih manjših zadevah.

Naši delegati za mednarodno parlamentarno zvezo.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Nocoj so v Prago odpotovali poslanci Kojić, Salih Baljić, Budisavljević in Kosta Marić, da tam prisostvujejo sestanku odbora mednarodne parlamentarne zveze. Na sestanku tega odbora bi se imel konstituirati pripravljalni odbor za organizacijo medparlamentarne zveze držav, ki so bile v vojni zaveznice.

Lista nove romunske vlade.

Nova romunska vlada je sestavljena sledeče: predsednik in minister notranjih zadev Barbu Stirbej, zunanje zadeve Titulescu, kmetijstvo Argetoianu, pravosodstvo Selian Popescu, podtajnik v ministrstvu za notranje zadeve Caticaneanu. Vsi ti so nezavisni neparlamentarci. Za liberalce so v vladi: minister zdravja Incules, ver Lapedatu, prometa Dimitriu, trgovine prof. Mrazek in podtajnik v ministrstvu za kmetijstvo Cipaianu; narodni kmetijski stranki pripadajo: minister za finance Mihael Popovici, za gradbe Pauhalipa, za delo Junian in tajnik v ministrstvu za finance Sever Dan. Neparlamentarca sta še minister vojske general Angelescu in podtajnik v ministrstvu za promet Periecanu.

v Bukarešt, 8. junija. (Izv.) Vlada je zdala manifest, v katerem pravi, da bo gledala nato, da bodo vsi državljani brez razlike uživali zaščito zakona. Vlada je odločena, da štiti narodno dinastijo in se bo vestno držala ustavnih določil iz januarja 1926 glede prestolonasledstva. V zunanji politiki bo vodila še vnaprej mirovno politiko v smislu mednarodnih potreb.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Iz Bukarešte poročajo: Razglas vladnega manifesta je izzval v celokupnem romunskem časopisju pravilne komentare. »Univerzul« piše: Današnja izjava in podvzete ukrepe in sklepe, ki so se formulirali z ozirom na vprašanja, ki so na dnevnem redu, vse to daje jamstva, da gre vlada odločno po poti, ki je potrebna za izvršitev njenega poslanstva.

»Independance Roumaine« piše: Javno mišljenje gleda z očitnim zadovoljstvom na sestavo kabineta, ki naj bi ustvaril zmernejše odnošaje med strankami, to je, da pomiri strankarsko borbo.

Zemljoradniško glasilo »Aurora« kritizira bivšo vlado in pristavlja: V slinih okolnostih sestavljena nova vlada, ki se je takoj spočetka znala izkazati kot iskren pristaš zakonitosti, predstavlja prvo rešitev.

Nasproti tem komentarjem romunskega časopisja je treba opozoriti na izredno ostro kritiko predvsem francoskega časopisja. Tako imenuje list bivšega predsednika Herriota »Quotidien« novega predsednika vlade Barbuja Stirbeja romunskega Razputina. Slično pišejo tudi ostali francoski listi.

Zdravstveno stanje romunskega kralja.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Iz Bukarešte poročajo: Danes se je izdalo o kraljevem zdravju sledeče obvestilo: Lokalno stanje se ni poslabšalo. Čeprav se je splošno stanje, ki je bilo slabo radi hripe, zboljšalo, vendar še ni povsem zadovoljivo.

Ogromen petrolejski požar v Romuniji.

r Belgrad, 8. junija. (Izv.) Iz Bukarešte poročajo: Davi se je pojavil strahovit požar v petrolejskem studencu Morena, ki pripada družbi Steana. Ta studenec je dajal dnevno 100 vagonov petroleja. Požar je zavzel ogromen obseg. Goreti so začeli tudi v bližini se nahajajoči studenci. Ob priliki tega požara je našlo smrt 17 oseb.

Iz Kitajske.

v Pariz, 8. junija. (Izv.) Iz Pekinga poročajo, da se je vršila posebna konferenca med različnimi vojaškimi voditelji. Sprejeli so sklep, da se sklene premirje. Čanglelin misli sklicati parlament. Izjavil je tudi, da ni nikdar bil proti načelom Sunjatsena. On je pripravljen sodelovati pri vsaki osvobodilni akciji, samo da ne bo gibanje vodeno direktno iz Moskve in po načrtih sovjetske vlade.

Kdo še ni uvidel, da postajajo zobje (zlasti kočniki) kljub vsakodnevnemu čiščenju z zobnim praškom ali čistilom pogostokrat slabi in votli? Ni li to najboljši dokaz da čiščenje ust s praškom ali čistilom nikakor ne zadostuje? Zobje nam ne bodo tako naklonjeni, da bi samo na onih mestih gnili, ki jih lahko dosežemo z zobno krtačico, praškom ali čistilom. Nasprotno, ravno na onih mestih najbolj gnijejo in se kvarijo, ki so težko dostopna, kakor se notranja stran kočnikov, zobne špranje in luknje. Ako hočemo svoje zobe obvarovati gnilobe, torej da bodo zdravi, moremo to samo na en način doseči, namreč da si jih redno vsak dan čistimo in izpiramo s tekočim, resnično neškodljivim antiseptikom — in to je Odol. Odol zaide pri izpiranju tudi v najbolj skrite koticke ust, v zobne špranje, na notranjo stran kočnikov itd. Odol ni edini tekoči zobni antiseptikum; n. pr. poprej so priporočali razstopine kalijevega klorata in kalijevega hipermangana, toda pokazalo se je, da te raztopine razjedajo zobe in uničujejo zobovino (email). Odol je nasprotno resnično neškodljiv in obvaruje zobe, da ne obolijo in ne postanejo votli. To je znanstveno dokazano. Iskreno in z mirno vestjo nasvetujemo vsakomur, ki si hoče ohraniti usta in zobe zdrave, da rabi za redno čiščenje ust **Odol**.

S krepkim ispiranjem da Odol ustam sveže dišeči dih

Zborovanje vodstva HPS

v Zagreb, 8. junija. (Izv.) O zborovanju vodstva HPS je bil izdan sledeči komunikat: V sredo, 8. junija se je sestal v Zagrebu na sejo glavni odbor HPS. Udeležilo se je seje 150 delegatov iz vseh krajev Hrvatske. Sestanek je otvoril in mu predsedoval načelnik HPS g. Stjepan Radić. Najprej je poročal glavni tajnik stranke g. dr. Šimrak o delovanju stranke in nastopu pri zadnjih oblastnih volitvah. Zatem so dali odposlanci poročila o stanju stranke v provinciji, iz katerih je razvidno veliko napredovanje HPS. Nato je podal poročilo o zunanem in notranjem političnem položaju g. Stjepan Barić. Delegatom je podal tudi poročilo o pogajanjih s HFS, s stranko prava in skupino dr. Buća za sklenitev volivnega sporazuma vseh hrv. strank. Zastopniki so odobrili nastop strankinega zastopstva in sprejeli sklep, da je razgovor o stalni, parlamentarni in politični kooperaciji teh strank nemogoč. Glavni odbor HPS bi moral vsled tega tudi menjati svoje statute. Konstatirali so tudi, da so nasprotniki s svojim nastopom razbili pogajanja za skupen volivni nastop in da je zaenkrat kooperacija s HPS nemogoča. Bilo je izvoljeno tudi vodstvo stranke. Predsedstvo je bilo še nadalje poverjeno g. Stjepanu Bariću, 1. podpredsednik je g. Ante Dulibić, 2. podpredsednik je kmet Juro Deverić. Glavni tajnik stranke je g. dr. Janko Šimrak.

Shodi SLS

V Trebnjem je bil v nedeljo 5. t. m. popoldne sijajno obiskan sestanek zaupnikov SLS za trebanjski sodni okraj. Zastopane so bile v obilnem številu vse občine tega okraja. Poročala sta poslanca dr. Kulovec in Ign. Pevec.

Pri Sv. Duhu v Bohinju je bil shod SLS v ponedeljek 6. t. m. ob 11. uri dopoldne. Poročali so nar. posl. Dušan Serbec in oblastna poslanca Jan in Arnež.

V Crngrobu sta poročala na shodu, ki se je vršil ob 11 dopoldne na binkoštni ponedeljek nar. posl. Brodar in obl. odbornik dr. Anton Milavec.

Kaj je povzročilo spor z Albanijo.

Kakor znano je albanska vlada nastopila s policijskimi odredbami proti tolmaču našega poslanstva Gjuraškoviću. Gospod Gjurašković ni samo eden najuglednejših mož, ampak tudi eden najbogatejših meščanov v Draču. Je to šolan in izobražen človek, ki je našemu poslanstvu naredil marsikako veliko uslugo. Njegova hiša, ena največjih v Draču, služi za odpočivališče našim diplomatom in uglednim tujcem, ki pridejo v Drač. Po svojih zvezah, po popolnem znanju albanskega jezika, poznavanju razmer, ljudi in njihovih potreb, kot uradnik našega poslanstva v Tirani je predstavljal Gjurašković osebno, ki je bila za Ahmed Zogov režim neprijetna.

Ahmedu Zogu je bilo zlasti neprijetno, da bi tak človek imel vpogled v pristanišče, kjer je Gjurašković opravljal nadzorstvo. Zogu ni bilo prav, da bi se vedelo, kdo se izkrcava in kaj pripeljejo ladje v Albanijo. Zato je pokusil Zogu Gjuraškovića spraviti od tod. To so stvarni razlogi, ki so nagnili albansko vlado do tega, da je pri Gjuraškoviću napravila preiskavo in ga aretirala.

NOVA POVODENJ V AMERIKI.

v New-Orleans, 8. junija. (Izv.) V pokrajinah Missouri in Illinois se je prebivalstva polastil velik strah, ker je voda zalila nekatere nižje ležeče doline. Ljudje so se začeli izseljevati.

Francoski listi proti Albaniji.

Pariz, 8. junija. (Izv.) Vsi listi komentirajo prekinjenje diplomatskih zvez med Jugoslavijo in Albanijo in skušajo najti globlje vzroke spora. »Oeuvre« pravi, da bi moralo Društvo narodov uporabiti to priliko in spraviti na dnevni red ves jadranski problem. »La Volonté« podčrtava, da albanska vlada dela v popolnem sporazumu z Italijo. »Petit Parisien« pravi, da je nerazumljivo kako da bi se incident ne mogel aplanirati in kako da je prišlo do prekinjenja diplomatskih zvez. Miroljubnost kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev je znana, a na drugi strani zopet tudi Albanija ne more imeti bojnih ciljev glede svojega sosedu, ki je mnogo močnejši. Vendar se to pravi igrati se z ognjem, kajti Italija, ki ima v Tirani odločilen vpliv, bi lahko se vtaknila vmes in ponovila bi se napetost kakor v mesecu aprilu, le še v veliko resnejši obliki. Neumno bi bilo tajiti, da albansko vprašanje ni važno in da bo kmalu treba večjih diplomatskih akcij, da se to vprašanje definitivno uredi. »Echo de Paris« pravi, da so ti incidenti z Albanijo skrivnostni in imajo vsi isti vir. Na ta ali drugi način se bo morala Ženeva baviti s to zadevo. »Homme Libre« pravi, da prihodnja seja sveta Društva narodov se ne bo mogla razpravljati o tej stvari, ker je treba poprej proučiti globlje vzroke te afere. Vprašanje je le kaj bo rekla Italija, ki je ali direktno ali indirektno odgovorna za albansko igro, ker je ona zaščitnica Ahmed beg Zoga.

v Pariz, 8. junija. (Izv.) Francoski poslanik v Beogradu, ki se je mudil na dopustu, je bil nujno pozvan, da se povrne na svoje službeno mesto.

Belgrad, 8. junija. Izv. Spor z Albanijo se nahaja v resnem stadiju in se lahko še poslabša, ker albanska vlada noče storiti ničesar, kar bi moglo olajšati rešitev spora.

Položaj v Franciji.

Francija preživlja zopet politično krizo. To so te dni dovolj očitno pokazale ostre debate v zbornici in napadi na vlado, zlasti pa na ministrskega predsednika Poincaréja. Opozicija postaja vladi čimdalje bolj nevarna. Malo da ni doživela vlada poraz že pri carinskem tarifu. Zmagala je sicer s skromno večino 15 glasov, toda ko bi bili socialisti svoj napad ponovili, bi bila brez dvoma slabo odrezala; zato se je pa tudi rajši umaknila pred pretečo nevihto s prostovoljno kapitulacijo. Značilno je vsekakor, da si vlada pri zakonski osnovi o monopolu na užigalice, za katero so se bili hudi boji, ni upala postaviti vprašanja zaupanja, in ravno tako se je tudi v boju za penzijske izognila s pravočasno popustitvijo.

Gotovo je, da je v vseh teh bojih zelo trpel Poincaréjev osebni prestiž, ker se je pokazalo, da je opozicija, če nastopa složno in solidarno, danes zopet že dovolj močna narokovati vladi svojo voljo. Sicer je pa Poincaré sam s svojo nenavadno razdraženostjo, ki je izzvala v zadnjih dneh večkrat ostre osebne kontroverze v zbornici, nemalo k temu prispeval, da se je nerazpoloženje proti njegovi vladi povečalo in število njenih nasprotnikov pomnožilo.

A največja nevarnost proti Poincaréju iz njegovega kabineta samega. Kajti nasprotstva med levico in desnico so se v zadnjem času jako poostriila in ni ga skoro več vprašanja, kjer bi se mogel ministrski svet doseči kako sporazumno rešitev. Izjalovljena kampanja proti komunistom je to napetost očitno pritirala do vrhunca. Herriot, Painlevé in poljedelski minister Aueuille ter drugi zastopniki meštanskih levičarskih strank v kabinetu, ki morajo prenašati hude očitke in napade iz

lastnih taborov, so se tudi že nedvoumno izjavili, da ne marajo več podpirati pod zastavo narodnega edinstva plovečo reakcionarno politiko sedanje vlade.

Spričo takega položaja se ni čuditi, če se že pojavljajo razne nove kombinacije. Govori se, da je Poincaré izgubil vso dobro voljo in da je pripravljen podati ostavko, čim se najde kaka povoljna rešitev glede na njegovega naslednika v vodstvu financ. Kot kandidata za finančnega ministra imenujejo Tardeua, kot šefa novega kabineta pa Brianda, ki bi kakor preje prevzel obenem tudi portfelj zunanjega ministra.

Vse to kaže, da je kriza latentna. Kdaj in kako pa pride do izbruha, to je vse odvisno od tega, kako se bodo politični dogodki v bližnjih dneh razvijali.

Prekooceanski letalci.

v Praga, 8. junija. (Izv.) Ameriški poslanik v Pragi je poslal ameriškim letalcem v Berlin brzojavko, v kateri ju prosi, da na svojem poletu po Evropi obiščeta tudi Prago.

v Berlin, 8. junija. (Izv.) Ameriška letalca astaneta v Berlinu do sobote. V soboto popoldne bosta napravila z nemškimi zrakoplovci izlet v okolico Berlina, nato pa bosta Berlin za nekaj časa zapustila. Odletela bosta na polet po Evropi in obiskala več mest in se vrnili v Berlin, ko dospeta tja njiju soprog.

v Newyork, 8. junija. (Izv.) Znani polarni letalec Berg namerava v kratkem poleteti čez Atlantski ocean. Priprave za polet so že končane. Vzel bo seboj pilota in mehanika. Polet bo nastopil šele po povratku Lindberghovem v Ameriko.

TRGOVINSKA POGODBA MED AVSTRIJO IN MADJARSKO.

v Budimpešta, 8. junija. (Izv.) Poslanska zbornica je po kratkem poročilu zunanjega ministra sprejela provizorično trgovinsko pogodbo z Avstrijo na znanje.

Beležke

△ Shod g. Pribičevića v Zumberku. O njem poroča »Jutro«, da je bil sijajen in da je bil to »slavnosten dan, kakršnega še ne pomni tamošnje ljudstvo.« Kako sijajen pa je moral biti v resnici ta shod, dokazuje najbolj to, da se »Jutro« ni zdelo vredno posvetiti mu več kot borih 60 vrstic poročila. Najsijajnejše na tem shodu je bilo to, kar je — po »Jutrovem« poročilu — povedal g. Pribičević; med drugim to-le: »Mi smo vedno zahtevali eno in isto, a zahtevamo tudi danes; brez vojske biti ne moremo, ker bi nas potem Italijani takoj pohrustali. (Zivela naša vojska!) Korošec je prav tako glasoval za 13 milijardni proračun. (Viharni klici: Doli Korošec!) — K čemur moramo ugotoviti, da dr. Korošec ni glasoval za 13 milijardni proračun, ker je bil to proračun RR-vlade; pač pa je glasoval za proračun leta 1927.—28, ki je znatno nižji, v katerem pa sicer ravno vojaški krediti zavzemajo visoke postavke. Proti temu proračunu pa je glasoval g. Pribičević in je potem takem glasoval proti naši vojski, za katero so njegovi poslušalci v Zumberku manifestirali z živjo-klici. In to je prava pravcata SDS-arska sijajnost.

Občinska seja trboveljske občine.

Trbovlje, 8. junija.

Torkova občinska seja je bila živahnješa kot navadno in to na račun demokratov. Svoječasno samovoljno gerentovanje SDS gerentov se danes po preteku dveh, treh let že mašuje — mememo

našim socialistom, ki imajo danes večino na občini! — Potek seje, ki je trajala tri ure, je bil v kratkem začetno, sledeči: G. župan Sitter poroča, da je prošnja za naklado uvoženega in izvoženega materiala od ministrstva za šume in rude odklonjena. — Koncesijo za pogrebni zavod bo občina oblasvo dovolilo pod gotovimi pogoji. — Občina se je s TPD radi spornega plazovja pod Terezijo poravnala ter bo plačala družbi še 47.000 Din; družba je popustila 50.000 Din. — Regulacijski načrt za Trbovlje je gradbena direkcija zavrnila radi pomanjkljivosti. Ker bi načrt stal precej denarja, se začasno opusti nabava novega. — Tretja točka je bila volitev okrajnega šolskega sveta po novi naredbi. Izvoljeni so bili s 17 in 18 glasovi izmed 26 navzočih za Trbovlje: gg. Sitter, Klenovšek, Krušič, Pliberšek in Goropevšek. Razen zadnjega sami izraziti socialisti, našega ni nobenega. Za Hrastnik: gg. Jazbec, Verden, Heferle, Papež, Privšek. Zopet sami socialisti. Oglasi se g. Roš (SDS) ter opozarja socialiste, da se kolo časa suše ter naj pomislijo na prihodnost. Omenja, da je bivši gerent Kokalj, eksponent demokratov, dal v Hrastniku socialistom v kr. šolski svet dva odbornika, medtem ko se ti ne ozirajo na manjšino, in da so socialisti vedno glasovali s SLS. Malovrh (soc.) odgovarja, da so demokrati druge pristaje vedno zastopavljali, in Arnšek (SLS) ugotavlja, da so socialisti glasovali s SLS samo po potrebi, kot j. pr., ko so demokratični odborniki Sokolom oddali zastoj ves material od Zazrušene šole, ki je bil vreden več stotisoč Din. Nadalje še Arnšek pripominja k volitvam, da govori nova naredba, da morajo biti odborniki okrajnega šolskega sveta po možnosti občinski odborniki, kar se tu ni zgodilo. Pri teh volitvah so socialisti popolnoma prezrli SLS in bi bilo v njihovo korist, če bi ne pokazali svojega namena, zastopavljati druge stranke. — Gradbe so se oddale raznim obrtnikom. Vodo voder: Sušnik Terezija, izolirnica, Planinska vas pa gradi občina v lastni režiji. — Stavbišče za stanovanjsko hišo rudarjev-vpokojeencev se odkupi v Hrastniku od g. Logarja po 12 Din za kvadratni meter. G. Koren apelira na občinski odbor, naj sklene že letos začeti graditi hladilnico, za katero je denar 154.000 Din na razpolago in katere je posebno za prebivalstvo nujna stvar. Stavba bi se že zimo osušila, spomladi bi se delo lahko nadaljevalo, ko bo potreben denar na razpolago. Vseeno smo dobili vtis, da social. večini ni za gradbo, ker se je predlagalo, da se zadeva odda finančnemu in stavbenemu odseku, akoravno je za ogrado stavbe denar že tu. G. župan je tudi poročal, da se je obrnil na razne tvrdke po podatke, koliko bi stali stroji in jih je cenila tovarna Skoda na 800.000 dinarjev, Haag pa celo 380.000 dinarjev. Vsekakor so se strinjali z argumenti g. Korena, da je hladilnica s klavnico velepotrebna stvar za Trbovlje, in se bodo na skupni seji finančnega in stavbenega odseka o načrtu razgovarjali. Zagonetka bi bila, kaj bi bil vzrok, da se z gradbo že letos ne prične. Na par mesarjev se pač občina ne more ozirati proti tisočim prebivalcem. — Po tej debati prosi g. Roš za besedo in začne čitati neki spis, v katerem je polno očitkov, kako se Hrastnik zastopavlja, nakar se je začela strastna, skoro osebna debata. Na račun demokratov so padli težki očitki, Arnšek je povedal, da so oni krivi, da Hrastnik še nima danes šole, o čemer priča zapisnik krajnega šolskega sveta. Tudi so pod gerentovanjem demokratov hoteli doseči odepitev Hrastnika od Trbovelj. Da se vsem tem očitanjem izognemo, predlaga g. Arnšek, da se ustanovi v Hrastniku ekspozitura občine. Z odobravanjem je bil predlog sprejet. — G. Arnšek prosi, da se da sirota Valterjeva v sirotilnico in da se da ubogim otrokom, ki bodo šli letos k sv. birni, podpora. Razpravljalo se bo to pri uboženem odseku. — Pismočeno za Praprotno Plesku se bo nakazala mesečna nagrada; vsekakor je pa dolžnost poštne uprave, da skrbi za pismočeno. — G. Povše predlaga, da se zaznamujejo ceste z raznimi imeni. — Od seje smo šli veselih obrazov, ko smo videli, kako se vsako strankarsko nastiže mašuje. Ključemo pa socialistom, naj ne hodijo po potih demokratov, da sami enkrat ne bodo slišali takih očitkov, kot so jih demokrati!

Kaj se godi doma

Ciril-Metodijski tabor na Gomili v Slov. goricah.

Na Gomili, prijaznem hribu in križišču štiri velikih župnij slavne naše Prlekije, tomaževske, lovrenške, malonedeljske in polenšške, je bilo na ponedeljek velikanski Ciril-Metodov tabor, 10 župnij je bilo zastopanih, udeležencev je bilo nad 3000 fantov in deklet, moških in žensk, Orlov in Orlice. Velikasten prizor se je nudil očesu, ko so tisočere množice na tej najlepši točki Slovenskih goric proslavljale naša slovanska apostola Cirila in Metoda in prisegale zvestobo veri in slovanstvu. Prebivalstvo Slov. goric in Prlekije, kakor vedno, tudi to pot stoji v ospredju v boju za naše verske in narodne ideale.

Shod je organiziral tomaževski župnik Zemljich s sodelovanjem Poplatnika, župnika v Polenškem, Ostrža, župnika v Mali Nedelji in Neudauerja, kapl. pri Sv. Lovrencu. V čedno okrašenih kapelici na Gomili se je najprvo služila sv. maša, nato pa je otvoril g. Zemljich veličasten shod v čast Cirilu in Metodu. Vrstili so se premlajšiji govori voditeljev in mladine, fantov in deklet. Govoril je g. Pribožič, kaplan pri Sv. Tomažu o Cirilu in Metodu kot naših narodnih buditeljih, g. Sunčič, nekdanji kaplan pri Mali Nedelji o verskem apostolatu Cirila in Metoda med Slovani. Dr. Jeraj iz Maribora pa o socialnih nalogah Ciril-Metodijske ideje. Nad vse lepši so bili govori fantov Orlov in deklet. Govore in deklaracije pa je poživilo ubrano petje združenih pevskih zborov vseh župnij.

Tabor bo ostal ljudstvu nepozabljiv. Tako globoko so vplivale besede govornikov in pesmi, da je ljudstvo glasno izražalo svoje veselje, da se je priredila ta slavnost na čast Cirilu in Metodu. Ciril-Metodijska misel bo poglajala bogat sad ravno v naši Panoniji, v Prlekiji, dokaz, da se tudi sedanjí prebivalci Slovenskih goric zavedajo, da so njihovi očetje neposredno iz rok sv. Cirila in Metoda prejeli sveti evangelij.

Oče obstrelli sina.

V torek proti večeru se je odigral pri Sv. Jakobu v Slov. goricah krvav slučaj med očetom in sinom. 78 letni prevžitkar Lorber se je večkrat prepiral s svojim 47 letnim sinom Francem, ki je oženjen in ima otroke na svojem lastnem posestvu. Zadnji terek zvečer sta se zopet sprla med seboj oče in sin. V prepiru je pograbil stari Lorber za revolver, ga nastavljal sinu na prsa, a ta se skraj niti zmenil ni za orožje. Naenkrat pa je razljuteni stariček potegnil petelina in kroga je zadela sina v prsa pri srcu. Zadet se je zgrudil v mlakužo krvi in na srečo je bila zdravniška pomoč še primeroma kmalu na mestu žaloigre. Zdravnik je Franca obvezal in mu ustavil krv. V sredo zjutraj ob sedmi uri je bil poklican k Sv. Jakobu mariborski rešilni oddelek, ki je nevarno obstreljenega prepeljal v mariborsko splošno bolnico. Kljub zelo nevarni rani je upanje, da bo od očeta obstreljeni sin okrevljal.

Požar v Št. Pavlu pri Preboldu.

V torek zvečer je začelo goreti v Št. Pavlu pri Preboldu župnijsko gospodarsko poslopje. Najprvo se je užgala stelja, odkoder se je ogenj z bliskovito naglico razširil na celi objekt. Slama, katere je bilo še precej, je ogenj še pospešila. Rešiti se je posrečilo konje in svinje, medtem ko je goveja živina vsa zgorela. Le popolnoma mirnemu vrenemu, pa tudi hitri pomoči številnih požarnih bramb se je zahvaliti, da se ogenj ni razširil na poleg stoječa poslopja. Gasilo je poleg celjske avtobrigade še 11 brigadnic, ki so last požarnih bramb v Dolenji vasi, Kaplji vasi, Ladkovi vasi, Zalni, Št. Petru, Št. Lovrencu, Grajski vasi in tovarne v Št. Pavlu pri Preboldu. Kako

je ogenj nastal, se ne ve. Lahko po nesreči, ne izključuje se pa tudi, da ga je kdo zlobno podtaknil.

Zadimiv slučaj.

Pred nedavnim sta umrla v Prekmurju starca Pavel Gjorek in Jožef Krčmar, ki sta imela v življenju precej enakih potoz. Bila sta soseda, z ozirom na starost enakih let. L. 1878. sta skupaj šla v boj, sta se skupaj bojevala in vrnila iz Bosne. Skupna je bila tudi zadnja poteza in um

© Društveni sestanek »Svete vojske« se vrši danes ob 20. uri v klavirski sobi na moškem učiteljskem. Dnevni red: 1. Alkoholizem in njega posledice. Predava g. F. Sert. 2. Slučajnosti. Pridite zanesljivo vsi!

© Pevski zbor Glasb. Matice v Ljubljani. Letni redni občni zbor se vrši dne 20. junija 1927 ob osmih zvečer v pevski dvorani štev. 14 Glasbene Matice, Vegova ulica. — Odhor.

© »Pozor! Opoldne in ponoči v Ljubljani ne sme več goreti!« je zaklical v yčerašnjem »Jutru« dobri poznavalec grajskih razmer. Obregnil se je namreč ob nastavitve novega požarnega čuvaja na Gradu in trdi, da novi čuvaj opravlja službo tako nekako v uradnih urah dočim je ponoči prost. Dalje trdi, da žena pokojnega čuvaja še vedno stanuje na Gradu, »kam naj reva sicer gre,« vzklila ogorčeno, nazadnje pa pristavlja: »Remedura je tu nujno potrebna.« Da ne bo »Jutro« dopisnik v vednem strahu pred ognjem in da bo lahko mirno spal, tudi grajski kanon ga zlepa ne bo prebudil iz sladkih sanj, mu povemo, zato ker smo dobrega srca, da se je ga Močan žena pokojnega grajskega čuvaja, preselila že zdavna prej v odkazano ji stanovanje, preden so bile »Jutrovemu« dopisniku za grajske zadeve suflirane tiste duhovite misli, in da novi čuvaj, tudi če ni oženjen, opravlja službo ponoči in podnevi. Le nikar se bati ognja!

© Specijalna trgovina dunajskih bluz, otroških obleke, Kristofli-Bučar, Stari trg.

© Priporočamo! Samo nekaj časa še traja prodaja vsega, radi preselitve preostalega oblačilnega blaga po izredno globoko znižanih cenah. Ostanke po skoraj polovičnih cenah. Manufakturna trgovina pri Zmajskem mostu, nasproti Jugoslovanske tiskarne.

© Preiskava v Delavskem domu. Včeraj dopoldne je policija izvršila v uredništvu glasila tukajšnje komunistične skupine »Enotnosti« v Delavskem domu obširno in temeljito preiskavo. Kriminalni agentje so zaplenili ogromne množice tiškovin, zlasti inozemskih časopisov. Kakor zatrjujejo komunisti, zaplenjen material ni kompromitujoč. Aretiran ni nihče. — Ta preiskava je gotovo v zvezi z nastopom komunistov na vsedelavskem zletu.

© Tatvina. Neki starejši možakar se je podal v družbo slaboglasnih žensk, Marija, ki je že dobro zapisana na policijski je možakarja okradla za 2000 Din. Seveda je bila aretirana.

© Umoboljen samomorilni kandidat. V noči od torka na sredo sta stražnika približno ob polnoči opazila blizu železniškega prelaza na Viču, da leži na tiri neki človek, ki je imel naslonjeno glavo na tračnico, tako, da bi jo moral odrezati vlak, ki je kmalu nato vozil iz Ljubljane do Rakkeke. Stražnika sta moža s silo dvignila, začudila pa sta se, ko sta opazila, da je bil mož trezen. Bil je 26 let star, samski elektromonter in posestnik Maks 8. Ko sta stražnika pripeljala moža na njegov dom na Viču, se jima je iztrgal in hotel skočiti v vodnjak. Prišel je besneti, da sta ga stražnika komaj ukrotila. Poklicala sta zdravnika dr. Kanca, ki je odredil, da so moža prepeljali z rešilnim vozom v bolnico na opazovalni oddelček. Možu se je omračil um.

8 Din VINO 8 Din
Restavracija pod »Skalco«, Mestni trg 11.

Maribor

□ Mariborske predmestne občine proti priključitvi. Ker se zadnje čase precej govori o priključitvi občin Krčevine, Pobrežje, Tezno in Studencev mestu Mariboru, je prebivalstvo teh občin precej razburjeno. Navedene občine se namreč odločno branijo, da bi se priključile mestu. V Krčevini se vrši danes celo javno zborovanje, na katerem bodo govorili razlagali, kaj čaka občane, če pridejo pod mariborsko mestno občino.

□ Enaka usoda. Skupno z Erzenom bo zdaj tudi g. dr. Reisman

Dunaja je premagal Viktorijo iz Zizkova 1 : 0, a je izgubil proti CAFK 2 : 3. — Vršovice (Bohemians) so v Avstraliji že tretjič premagale avstralsko reprezentanco, to pot 6 : 4, v Sydneyu. — Tennis Borussia je dosegel proti Union Zizkov samo rezultat 1 : 2. — Hungaria in Ujpest sta si z zadnjimi zmagami priborila zastopstvo Ogrske v boju za srednjeevropski pokal. Ogrski gluhonemi so se borili v Parizu proti tamošnjemu gluhonememu moštvu in so zmagali 2 : 0. — V Italiji: Torino—Juventus 2 : 1, Bologna—Genova 1 : 0, Internazionale—Milano 1 : 1. — Bavarci so dosegli v tekmi proti ženevski Servette rezultat 3 : 1. — V Švici je gostoval tudi naš ljubljenski Arsenal; prvič je izgubil 2 : 8; drugič je pa zmagal 3 : 1. — Penarol bo kmalu odšel iz Evrope; v Barceloni je igral proti klubu Barcelona 1 : 5 in 1 : 4. — Praški Slaviji se je v Carigradu vsled pristranosti sodnika prvi dan slabo godilo, 0 : 1; zato se je pa drugi dan revanširala in je zmagala 4 : 1. — Bavarski deželni svet za telesne vaje se je izrekel za poskusno vpeljavo nogometa v šole; smeli bi pa igrati samo nad 14 let stari dečki in igra z odmorom vred ne bi smela trajati več kot 2x20 minut.

Senzacija tenisa je zmaga Lacoste nad velikim Tildenom, 6 : 4, 4 : 6, 5 : 7, 6 : 3, 11 : 9. Lacoste je imel majhno poškodbo na nogi, pa je vendarle nastopil in si je priboril s to zmago prvenstvo Francije. Ljuta borba je trajala 3 ure in 25 minut. Prvenstvo parov sta si pa izvojevala Cochet in Brugnon proti Borotru in Lacoste. Damsko prvenstvo si je priborila Holandka Baumann. — Willisova je v Londonu odpravila Ryanovo 6 : 2 in 6 : 1.

V lahki atletiki omenimo Körnigov tek 100 m v 10.41, izenačen Paddockov svetovni rekord. — Schläpke je tekkel 10.8, Mourlon 10.9, 800 m pa Böcher 1 : 55.4; vse to v Berlinu. — Iz Prage do Melnika je 32 km in jih je prehodil Nemec Schwab v 2 : 52 : 06, pri tem je napravil na 30 km nov svetovni rekord z 2 : 37 : 21.2. — V soboto in nedeljo se vršijo v Berlinu ženske lankotiletske tekme; Avstrijci bodo poslali tja Köpplovo in Wagnerjevo.

Ogrski plavac Baranyi je že v prav dobri formi, 100 m 1 : 01.2. — Vierkötter je plaval pri Montrealu (Kanada) v reki Sv. Lavrencija 30 milj ali 48.280 km v 4 : 57 (drugič beremo 4.50 : 07). S tem se trenira za tekmo Manhattan, ki bo prinesla zmagovalcu 50.000 dolarjev.

V Zürichu je dirkal Suter 50 km v 40 : 04, v Parizu pa Maronier 100 km v 1 : 19 : 20. — Dirka po Italiji je končana. Natančno poročilo priobčimo posebej.

EGIPTSKI GENTLEMANI.

Tudi v Brnu je Arsenal igral. In pišejo: »Redkokdaj je bilo kako močstvo tako simpatično, kot so Egipčani. Redkokdaj je pa tudi kakšno močstvo nastopilo tako fino in sportno kot ti črni in črnatisti ljudje iz vročega pasu. Že ta pas bi jih opravičil, da bi bili bolj temperamentni kot pa mi neokretni belokožni severnjaki. Marsikakšno belo močstvo bi se lahko v tem oziru učilo od njih. Nobene opazke proti sodniku nisi slišal, tudi si igralci ne dajejo glasno navodil. Igrajo vzorno fair, uporabljajo samo svojo tehniško umetnost in svojo izredno gibčnost. Krasnji ljudje, ki imajo presenetljivo veliko tehnike, so mojštri v igri z glavo in imajo razumevanje tudi za vse druge finese nogometa. Manjka jim brezobzirnost in prisotnost duha pred vratmi. In brez teh glavnih nogometnih vrtilin žalibog ni mogoče dobiti nobenega boja. Občinstvo je zmeraj na njih strani. — K pomanjkanju brezobzirnosti in prisotnosti duha pride v Evropi še dež in mraz, in na to ubogi Egipčani niso bili pripravljeni.

VROČ NOGOMET.

V Rimu sta igrala Alba in Livorno; konec je bil pretep. Igrali so na prostoru Albe, igrišče je oddaljeno od gledalcev po dva metra visoki železni ograji, v ograji so vrata, ki jih med igro zapre policijski uradnik. Bitka se je pričela, ko je bilo razmerje 2 : 1 za Livorno. Napadalec Al

Zanimivosti

Odkritosrčen kritik.

Bivši perzijski šah si je domišljal, da je velik pesnik ter je svojim dvorjanom rad bral verze, katere so vladno poslušali in hvallili. Nekoč pa je imenoval nekega resničnega poeta dvorjanom. Ta pa se ni maral laskati. Ko je šah ob neki priliki temu poetu bral svoje najnovejše verze, je zahteval, da poda svoje mnenje v vrednosti pesnitve.

»Ali naj govorim resnico, Veličanstvo?« — »Prav gotovo,« je odvrnil šah, misleč, da se bo pesnik brezdvomno pohvalno izrazil.

»Potem vam pa moram povedati, da v teh vrsticah ne najdem prav nobene poezije.«

Šah je bil silno užaljen in zaklical je okoli stojčim: »To ni človek, to je osel. Takaj ga odvedite v hlev.«

Po preteku delj časa je šah zopet zložil nekaj pesni in ker je pesnika sicer čislal, ga je dal pozvati predse. »Zopet imam tu več novih verzov in prečital ti jih bom,« kar je tudi storil. Ko je dokončal, je šel pesnik proti vratom. »Kam pa, kam?« je vprašal šah.

»Nazaj v hlev, vaše Veličanstvo.«

Pravili so, da je bil ta priprost odgovor šahu tako všeč, da se je od srca nasmejal ter ni odslej verzov nič več prebiral svoji okolici.

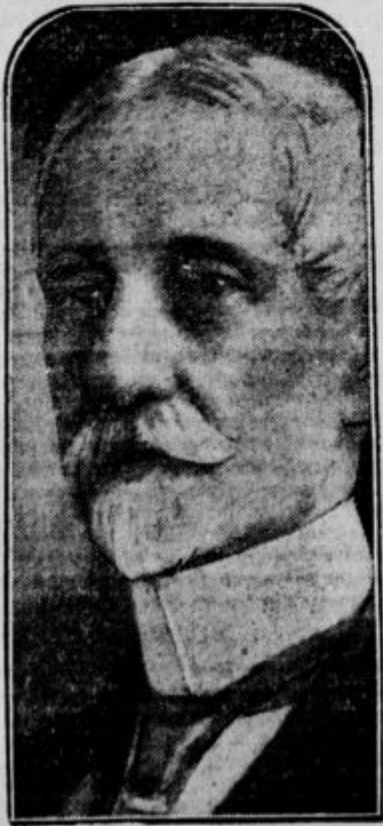
O bivšem perzijskem šahu pripovedujejo tudi tale dogodek. Ko je pred leti prišel na obisk v Anglijo, so ga peljali tudi v londonski Tower, t. j. nekdanja trdnjava in najstrašnejša kaznilnica. Tu ga je posebno zanimalo razno orodje, s katerim so mučili jetnike in je še ohranjeno do dandanes. Najbolj mu je bila všeč sekira in tnala, na kateri so nesrečnikom odsekavali glave. In šah je trdovratno vstrajal na tem, da hoče tako obglavljenje videti. Da bi se njegova želja izpolnila, je ponudil osebo iz svojega spremstva ter bil zelo razočaran, ko so uradniki njegovo prepričajno ponudbo odklonili.

Konec slavnega samostana.

Kijevo-pečerskega samostana, zibelke ruskega krščanstva ni več. Ukrajinska vlada je proglasila vsa cerkvena poslopja in podzemeljske jame, kjer so živeli in počivali nešteti svetniki, za muzej. Nameščeni bodo tukaj: muzej za verske starine, restavracijska delavnica za raziskavanje ruskih ikon, muzej starinskega denarja, muzej ukrajinske ljudske umetnosti, revolucijski arhiv, nekdanja samostanska in metropolitova knjižnica itd. Nekdanja poslopja za menihe in romarje bodo služila za tiskarno in pomožne delavnice. Obstojala bo tudi šola za podivjane otroke. Vse »ne zaposlene osebe«, to je ostanki nekdanjih samostanskih bratov bodo izgnani s 1. junijem t. l. Znanstvene zbirke se bodo preselile pozneje. Zato hitijo že zdaj zasedati romarska zavetišča delavci iz Kijeva, katerim ne gradi vlada novih stanovanj.

Čedne razmere.

Moskovski listi pišejo o neki tožbi za afinite, katerih leži na tisoče po ruskih sodnijah. Neka Aleksandra Karatajeva je tožila Osipa Karatajeva. Sodnik je vprašal, ali nista v sorodstvu. Rdeča od sramu in obupana je priznala žena, da je oče njenega otroka njen brat. Živel je z njo tri leta, jo pustil, ko je zanosila in izginil. V uradu za poroke je zvedela, da živi nekje z drugo žensko. Nadebudnega Karatajeva so našli. Trdil je, da je sestra živela z njim prostovoljno. Sovjetska sodnija krvoskrunstva ni smatrala za greh in je obsodila Karatajeva samo na 75 rubljev. (To so stroški za porod in rejo tekem 3 mesecev, katere je živel otrok.) Najbolj zanimivo je, da pišejo sovjetski listi o tem kot o »bedasti zgodbi«. Bedastoče je pokazala nesrečna mati, ki se je sramovala svojega greha. Za boljševisko ideologijo krvoskrunstvo ne obstoji, to je »buržujski predsodek«!

General Averescu.

bivši romunski min. predsednik

Drage starjane.

V Londonu so razprodali na dražbi znano Whawellovo zbirko starega orožja. Neki Amerikanec je plačal 75.000 frankov za sabljo iz XVII. stol., lepo delo mojstra iz Brescije. Njeno rezilo je okrašeno z lepimi svetopi-smeskimi prizori, ročaj pa nosi ime markija Ambrozija Spinole, italijanskega generala v španski službi (1570—1630). Spinola je znan po portretu, delu van Dycka. Bil je poveljnik španskih čet na Nizozemskem v boju z ustaši princa Morica. — Lepa, z lovskimi prizori okinčana puška kneza Lauenburga iz l. 1583. je dosegla ceno 26.250 frankov. Pred vojno bi bile te cene naravnost nečuvane.

Nevarne mravlje.

Iz Lincolna v Nebraski poročajo, da ogrožajo termiti vso vzhodno polovico te države. Tekom zadnjih šest mesecev se je zrušilo zavolj njih več poslopij. Les, oziroma celuloza tvori poglavitno hrano te velike, nevarne mravlje. Tako se je sesulo nekega dne v prah dvonadstropno šolsko poslopje v mestu Julien. Termiti grizejo hlode in deske nepazeno, odznotraj, in ljudje vedno prepozno zvedo o njih delovanju. Navidezno nepoškodovani debeli trami se nenadoma vdirajo, ker postanejo otlji. Ostane od njih le zunanji sloj, ki ni nič bolj debel kakor risalni papir. Uničevanje termitov ni težko, zato imajo posebne razprševalce strupenih plinov. A ljudje opazijo škodljivce vedno prepozno, kadar je poslopje že zapisano pogibelji. Termiti se izredno hitro plodijo in so zato nepričakovano postali nevarna nadloga velike kanzaške planote med Virginijo in Florido. Univerza v Nebraski, ki vodi boj zoper mravlje, je ugotovila, da bo treba izprazniti stotine hiš po raznih trgih in vaseh. Vlada je objavila posebno naredbo, po kateri mora biti napojen ves stavbeni les s kreozotom. To je edino sredstvo, da se obvarjejo nove stavbe pred požrešnimi mravljami.

Ahmed Zogu, predsednik albanske republike.

Težavne pol ure.

V življenju najpogumnejšega človeka pridejo trenutki, ko mu ves pogum vpadne ter se boji te ali one stvari, dasi je v življenju prestal že marsikako težjo preskušnjo. Znano je, kako se je Napoleon tresel, ko je moral do zobozdravnika. Dvakrat ga je nagljal in šele potem, ko ga je neko dekletce radi bojazni zasmehovalo, se je opogumil, da je pustil zob izdreti. Vsi pa tudi vemo, da se ni bal stati na bojnem polju med živžiganjem smrtonosnih krogel. Potegnil je uro iz žepa ter gledal nanjo in ko je že desetič to storil, je vzdihnil, vstal, se oblekel ter čemerne obraza odšel. Seveda ga je čakalo težke pol ure, kajti šel je k zobozdravniku. Toda približno tako se godi vsakemu izmed nas, kadar imamo pred seboj pot. Saj pa tudi ni malenkost sedeti v onem velikem stolu ter vsak trenutek pričakovati, kaj se bo zgodilo s teboj. Zdaj po-grabi zdravnikova roka ta inštrument, zdaj onega. Slediš mu, kamorkoli se gane, kajti do-bro veš, da pride trenutek, ko bo rekel: »Se-dajle bo mogoče malo zbolelo, samo malo.« So pa tudi taki, ki pravijo, da jim ej to v zabavo in gredo radi k zobozdravniku. Prav gotovo pa ti ne govorijo odkrito in si na ta način le delajo pogum. Težka je pot k zobozdravniku, vendar pa poznamo take, ki bi šli raje sto-krat sedet na zobozdravniški stol, kot pa da bi šli skozi vse ceremonije, ki so združene s poroko. Tu sta namreč dve težki pol uri. Prva je ona z očetom izvoljenke, druga pa pred oltarjem. Poglejmo, kako je prve pol ure. »Se-dite,« zagodrnja mož nad teboj in vsedeš se prav na kraj stola, se premikaš na njem in postajaš vedno bolj nervozen, čeravno si še zunaj vrat vse natanko vedel, kaj boš govoril, kako se junaško obnašal itd., sedaj pa ne veš ničesar povedati in sediš tu kot moker kužek. Roki sta ti dvakrat preveliki in ne veš, kam bi z njima, popravljaš si ovratnik, dasi je tam vse v redu, kašelj te muči in temno ti postaja pred očmi, skratka, želiš si v onem trenutku, da bi bil ne vem kje, samo tam ne. »Mmmm... ja, mmm... ja, radi Nežke mmm.« tako ne-kako mrmrša z zaprtimi usti. »A? Radi Nežke? Ja seveda. O da, pridno dekle Nežka. Hm, ja...« in ogleduje te čez rob očal. Počasi na-

vsezadnje spraviš iz sebe, po kaj si pravzaprav prišel in ako je šlo vse po sreči, se ti zdi, da si večji zmagovalac kot pa bi napravil naj-boljši gol v nogometni tekmi. Čez par mese-cev po tej težki pol uri sledi druge pol, morda še težje. Vse gre narobe, bojiš se trenutka, ko bo treba v cerkev, veš že naprej, da ti bo prstan padel z rok, misliš, da se boš »pos-tavil« kot kak novopečeni poročnik, v resnici pa bi te v operi ne mogli uporabiti niti za sta-tista, ki predstavlja nerodnega rekruta. In četudi te pravzaprav nihče ne opazuje, se ti dozdeva, da je tisoče oči obrnjenih vate, ogle-duje obleko itd. Glasu nimaš nobenega in že v naprej veš, da ne boš mogel reči niti »da«. To pa je odločilna beseda, brez nje ne moreta postati mož in žena. Zares težka je ta polo-vica ure.

A skoro vsak človek ima v življenju svojo težko polovico ure. Avtor pred prvo uprizor-itvijo svojega najnovejšega dela, prvi govor zagovornika pred poroto, policijska preizkuš-nja o zmožnostih kot vozača avtotaksa, potem uradnik, preden se pripravi, da stopi do šefa za povišek plače, dijak pred maturo itd. itd., brez konca in kraja. Skoro prav v vsakem poklicu in stanu ima človek svoje težke pol ure. Najhuje pri tem pa je še to, da se temu ne moreš ubraniti, pa bodi sicer še tako srčen.

„Bulls“.

Ta angleška beseda ne pomeni samo jun-ce, pač pa tudi take ljudi, ki se v svojih govo-rih ali spisih zaletijo tako, da povedo popol-no protislovje tega, kar so nameravali.

Sir Boyle je nekoč rekel: »Cemu naj si mi pritrgujemo v korist našim naslednikom? Kaj pa so nasledniki že storili dobrega za nas? Pod nasledniki mislim tiste, ki pridejo za nami.« Pravi, da je nekoč tudi rekel: »Umazana mlaka politikarstva je bila skala, na kateri se je razbil.« Najboljša njegova pa je ta: »Ob vseh nedostopnih stezah prihod-njosti je mogel videti stopinje nevidne roke.« Potem pa: »Človek ne more biti hkratu na dveh mestih, če ni ptica.« Nekoč je rekel: »Med navzočimi ni bilo ne moškega, ne žen-ske ne otroka, kateri ne bi resnice, katero sem navedel, poznal že stoletja.« »Naša de-žela je prenapolnjena gostilničarjev, abstenen-tov,« je rekel zopet ob neki drugi priliki. In še eno: »Kelih našega trpljenja prekipeva, toda ni še poln.«

Gladstone je nekoč rekel v zbornici: »Častivrednemu gospodu poslancu ni potreba, da bi mu radi mojih besedi glava škelfetala v zobeh.«

Chamberlain se je pa pri neki priliki ta-kole zaletel: »Gospod poslanec ne potrebuje resnice, on hoče le dejstva.« In celo previdni Ramsay Mac Donald je dejal nekoč: »Pred namí zija prazen grob, v katerem leži naša uničena industrija.«

Neki agitator se je na shodu jezil nad sil-nimi davki ter dostavil: »Ako pošljete naše poslance na neobljuden otok, ne bo pre-teklo 24 ur, ko bodo že imeli svoje prste v žepih golih divjakov.«

Porotniki nekega sodišča so sklenili: »Spoznamo ga krivim nedolžnega prestopka bigamije.« Ob neki drugi priliki pa: »Da, vsi smo enih misli — trenutna umobolnost.«

Neki lord je dejal: Najboljši način ogle-dati si napake lepe ženske je, da zaprete oči.« Neki pridigar je v vznešenih besedah končal: »Poglejte na vsa velika mesta starih Grkov in Rimljanov. Kje so sedaj? Nekatera so raz-padla tako, da je dvomljivo, če so res kedaj stala.«

Neki angleški govornik pa se je povzpел do tegale stavka: »Radi ene stvari pa ste lah-ko pomirjeni. Naj britanski lev rjove po pla-njavah Canade, ali pa pleza po gorah Indije, nikdar ne bo skril svojih rogov ali pa zlezal v lupino.«

Neki kandidat za »kurjo peto« (V. kuri-jo) l. 1897. je nekje na Slovenskem pričel svoj »deviški« govor takole: »V srednjem ve-ku... Pavza... Pavza... Pavza... vas pri-srčno pozdravljam.« Dalje ni prišel in tudi izvoljen ni bil.

Mark Twain:

Ko sem bil tajnik senatorja.

Nisem več tajnik senatorja. Dva meseca sem dobro vršil svojo službo, toda ko so se posledice mojega delovanja tu pa tam že ču-tile, ni šlo več. Pa sem si mislil, da bo bolje, ako prosim za razrešitev. Dogodilo pa se je tak le: Moj predstojnik me je nekega jutra zgodaj pozval k sebi. Ko sem še par dobrih dvotipov vpletel v njegov proračunski govor, sem šel k njemu.

Lasje so mu bili nepočesani, ovratnica nezavezana; zdelo se je, kot da le s težavo prikriva neko notranjo razburjenost. V roki je držal šop pisem, tako sem bil prepričan, da je pacifiška pošta že dospela.

»Bil sem neneja, da se vam lahko za-upa,« me je senator ogovoril.

»Popolnoma se siringam z vašim mne-njem.«

»Izročil sem vam pismo mojih volivcev iz države Nevada, v katerem zahtevajo, da se v Baldwins Ranch postavi poštni urad. Prosil sem vas, da bi odgovorili na pismo kolikor mogoče spretno, tako da bodo prepričani, da tam poštni urad ni ravno nujna potreba.«

Cena beg, albanski poslanik v Belgradu.

Počutil sem se precej olajšanega, zato sem odgovoril: »To sem tudi storil.«

»Ha? In še kako dobro! Prečital vam bom vaš odgovor, poslušajte!«

Washington, 24. novembra. Gospodom Smith, Jones itd. Gospodje! Kaj vraga pa ho-čete v Baldwin Ranch s poštnim uradom? Če-mu pa vam bo? Ako pridejo tja do vas pisma, jih itak ne znate brati. Poleg tega pa bi de-narna pisma, katera pasirajo vaš kraj, najbrž ne prišla naslovilcem v roke. Mi pa bi imeli vsled tega same sitnosti. Ne! Nobenega zmisla nima, si vtepati v glavo poštni urad. Prepri-čan sem, da bi to bila le norost. Veste kaj po-trebuje? Dobro kaznilnico, prostorno in var-no, in pa ljudsko šolo. Od tega boste kaj imeli, to vam manjka k vaši sreči. V senatu bom stavil primeren predlog. Vaš udani Mark Twain za senatorja James W. N. — To je bil vaš odgovor!... Ondotno ljudstvo mi piše, da me bo obesilo, kakor hitro si še kdaj drz-nem prikazati v njihovem okraju. In uverjen sem, da bi tako tudi storilo.

»Gospod senator! Na kaj takega pač ni-sem mislil. Hotel sem jih samo prepričati.«

»Saj ste jih prepričali, in še kako dobro. Sedaj pa drugo. Dal sem vam prošnjo metodi-stov iz Nevade, ki zahtevajo, da se njih vera uvrsti med državno priznane. Naročil sem vam, da odgovorite, da tak predlog izpodbija temeljne državne zakone... in kaj ste vi od-govorili? Washington, 24. novembra. Gospodu Rev. Halifar in sodrugom! Gospoda: Obrnite se z vašo špekulacijo na predsednika. Kongres se z verskim zadevam ne peča. Vendar pa se vam nič ne mudi, kajti vaš načrt je narav-nost smešen, pustite ga raje pasti. Sreče ne boste imeli z njim. Vaša prošnja končuje z »vedno bomo molili«. Po mojem mnenju vam je to tudi potreba, zelo potreba. Vaš udani Mark Twain. — To duhovito pismo me bo pri mojih volivcih popolnoma ubilo. Toda, da bo moj političen umor popolen, sem vam v mojo nesrečo izročil tudi spomenico občinskega sve-ta iz San Francisca. V spomenici so zahtevali, da kongres prizna mestu pravico do morske obale. Prosil sem vas, da jim pošljete dvo-umno pismo, pismo, v katerem bi se obreže, ki tu prihaja v poštev, niti ne omenjalo. In vaš odgovor? Washington, 27. novembra. Go-spodje! George Washington, častitljiv oče na-šega ljudstva je mrtev. Njegov bajni življenj-ski potek je za vedno pri kraju. 14. decembra 1799 je preminul. In zdaj prihajate z mor-skim obrežjem? Kaj pa slava? Nič kot slučaj. Sir Isaac Newton je videl jabolko pasti. Nič posebnega, nekaj banalnega, toda njegovi star-ši, ki so imeli vsepovsod dobre zveze, so na-pravili krik in Isaac Newton je postal v tre-nutku skoraj slaven. Mislite večkrat na to. Ča-stivredni fosiliji! Kmalu mi zopet pišite. Nič zdravju tako ne prija, kot prijateljska kores-pонденca. Vedno bomo veseli in srečni vaše čebljanje poslušati. Vaš udani Mark Twain. — Vaše pismo je usodno!«

»Gospod senator! Zelo mi je žal, toda zdi se mi, da se pismo spretno ogne temu vražje-mu obrežnemu vprašanju.«

»Tam so vrata, glejte da zgine! Moja po-trpežljivost je pri kraju. Ti nesrečniki mi ne bodo nikdar odpustili. Zginite! Pa da vas nik-dar več ne vidim!«

Te besede sem smatral kot prikrito na-migavanje, da me več ne potrebuje. Saj se ni-komur ne vsiljujem. Prosil sem za odpust. Nik-dar več ne bom tajnik kakega senatorja. Tem ljudem nikdar ne ustrežeš. Ne razumejo nič in ne vedo ceniti dela, ki ga ima človek z njimi.

Dorasel morski volk ima 24.000 zob v osemdesetih vrstah po 300 v vsaki.

* * *

May-Fair-hotel v Londonu ima električno umivalnico posode. V eni uri umije 8000 krožnikov.

* * *

Delavske zbornice na Angleškem imajo tudi svoje obrtne šole. V zadnjem času je na teh šolah dovršilo učenje 30.000 dečkov in 30.000 deklic, kateri ne morejo nikjer najti dela.

Gospodarstvo

Položaj na žitnem trgu.

Ze od jeseni lanskega leta, ko so postali rezultati žetve znani, je bilo slusati, da nam za izvoz ne bo ostalo mnogo žita. To je bilo sicer pretrano, toda v glavnem je imela ta domneva realno podlago. Produkcija žita je bila pri zadnji žetvi slabša kakor v prejšnjih letih, konzum v državi pa je zelo narasel. Za nekatere pasivne kraje, tako n. pr. za Slovenijo, cenijo dvig dovoza iz aktivnih krajev na 50 odstot. in to za žito in mlevske izdelke. Za ostale pasivne kraje slika najbrž ne bo mnogo drugačna. V poštev pridejo velika ozemlja, in sicer Slovenija, Hrvatska, Lika, Dalmacija, velik del Bosne, Hercegovina in Crna gora. S tem, da so ta ozemlja nastopila kot mnogo večji kupci kot sicer, se je velikemu delu domačih zalog odpril domači trg, ki je absorbiral ogromne količine, tako da je za izvoz preostalo mnogo manj blaga kakor sicer. — Poleg potrebe pasivnih krajev pridejo kot večji konzumenti v poštev in veliki meri tudi aktivni kraji sami, kjer se od leta do leta uporabljajo večje in večje množine koruze za živalsko krmo.

Danes je položaj tak, da odgovarjajo domače zaloge domačim potrebam in da bomo z njimi izšli do nove žetve. Mogoče bomo morali kako malo importirati, toda danes se ni govora o tem. Na drugi strani je med mednarodnim in našim žitnim trgovcem precejšnja razlika v cenah, in sicer je inozemsko veliko dražje od našega, zato pa je tudi kvaliteta boljša. Vendar imamo razen tega še uvozno carino, ki brani tujemu blagu dostop k nam.

Položaj je torej tak, kot da je naša država obdana z visokim zidom, preko katerega ne more niti naše blago ven, niti tuje blago k nam.

Cene pri nas se pa tvorijo samostojno in neodvisno od inozemstva.

Blago se danes večinoma ne nahaja več pri producentu, temveč v rokah kapitalno močnih trgovcev. Prodajalci torej niso gospodarsko slabi elementi, ki nujno potrebujejo denarja in jim je prva skrb, da blago sploh prodajo, temveč močne roke, ki so nakupile blago v svojo spekulacijo. Tem prodajalcem stoji nasproti konzum, ki mora stalno kupovati, ker mora vsakdo vsak dan jesti. Konzum mora za blago plačati, kolikor prodajalec zanj zahteva, ako ga hoče sploh dobiti. Temu položaju primeren je bil tudi razvoj cen.

Pšenica se je stabilizirala ob času zadnje hausse na Din 300, zdaj se je dvignila na Din 50 ter boljšega kakovostnega blaga sploh in dobiti pod Din 350.

Koruzi je narasla od Din 157.50 na 192.50 franko bakra postaja.

Pšenična moka je skočila za 40 Din na 100 kilogramov.

Ovsa, prosa in ajde je zmanjkalo in jih skoro ni več moglo dobiti.

Z ozirom na zgoraj omenjene razloge je verjetno, da bodo cene še nadalje rasle, dokler jih nižja cena novega žita ne potisne navzdol.

Kljub temu, da so cene na žitni borzi skozi zadnjih 8 dni nazadovale, so cene pri nas čvrste.

Jugoslovanski kreditni zavod v Ljubljani. O premoženju tega zavoda se je otvoril s sklepom delnega sodišča v Ljubljani z dne 22. 4. 1927 opr. št. S 10/27 konkurz. Vse terjatve, posebno tudi terjatve vlagateljev, se morajo oglašiti do 5. junija t. l. pri delnem sodišču, na kar opozarjamo zainteresirane. Dotični razglas je izšel v Uradnem listu. Ugotovitveni narek se vrši pri delnem sodišču v Ljubljani, dne 7. junija t. l. Do 1. junija je torej zadnji dan za prijavitev terjatev. Stroške poznejših prijavitev bi morali plačati upniki sami.

Izkaz o stanju Narodne banke z dne 31. maja 1927. (Vse v milijonih Din; v oklepajih razlika napram izkazu z dne 22. maja) (Aktiva: kovinska podloga 502.5 (—0.5), posojila na menice 1053.6, na vrednostne papirje 184, skupaj 1237.7 (—48.3), račun začasne zamenjave 319.5 (—1.5), saldo raznih računov 1627.8 (—7.1); pasiva: bankovci v obtoku 5337.3 (36.5), račun za

Najboljši šivalni stroj
je edino le
GRATZNER IN ADLER
za dom, obrt in
industrijo ter švi-
carski pletilni stroj
„DUBIED“
Isotam v zalogi
pisalnih strojev
„URANIA“

Josip Petelinc
Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika za vodo
Najlepše opreme. Nizke cene.
Tudi na mesečna odplačila.

klenil ter odšel po orožnike. Orožniki in sodna komisija so ugotovili, da je bila Savelj umorjena s sekirjo, ki je še vsa krvava slonela ob zidu. Morilec ji je zadal 3 poškodbe na glavi in sicer eno z ušesom sekire, 2 z ostrino in 3 poškodbe na desni strani vrata. Te so bile prizadejane z ostrino in s precejšno silo, tako da je bila hrbtnica na tilniku presekana, vsled česar je morala smrt takoj nastopiti.

Orožniki so pričeli takoj s poizvedbami, vendar je bilo zločina težko izslediti. Splošno se je govorilo, da je bil storilec eden izmed sosedov, ali Ivan Čahuk, ali Franc Slavič. Prvi je sovražil umrlo, ker je dolžil njegovega sina Kolmana tatvine 200 Din, drugi pa je bil s Čahuki v dobrih odnosih ter splošno na slabem glasu. Tudi Matija Bergles se je jezil na umorjeno, ker ni hotela k njemu. Na podlagi teh ugotovitev so bili aretirani Franc Balir, Ivan in Kolman Čahuk, Matija Bergles, Franc in Stefan Slavič.

Sum zoper Balirja je obstajal v tem, da so se našli na roki krvni madeži in da se je pri povratku od dela opoldne premalo zanimal za hišo, ki je bila v neredu. Bergles sta obremenjevala Kolman in Ivan Čahuk, češ, da ju je nagovarjal k umoru, ker žuža zveče iz njega penec. Zoper Čahuka je govorilo sovraštvo do umorjenke in zoper Slaviča prijateljstvo do Čahukovih.

Od navedenih osumljencev pa so dokazali po pričah svoj alibi Franc Balir, Matija Bergles ter Franc in Stefan Slavič; preostala sta še oba Čahuka, ki sta spodbetala odločno tajila. Kolman, ki je navzlic mladoletnosti že do skrajnosti izprijen, je celo trdil, da je videl, kako sta žuža ubila Bergles in Slavič. Končno pa je priznal, da jo je ubil njegov oče, dočim je on sam stal na straži, da bi očeta pravčasno opozoril na morebitno nevarnost. Po izvršenem umoru mu je oče dal krvavo sekirjo, da jo zakopje v gozdu, toda ker ga je bilo strah, jo je vrzel nazaj v Balirjevo hišo. Kljub priznanju sina Kolmana pa Ivan Čahuk še nadalje odločno taji vsako krivdo.

Razprava se je zavlekla in je trajala do 10. Oba obtožena sta opetovano omenjala svoje zagovornike in končno vse tajila. Porotniki so pri prvem sklepanju glavno vprašanje zanikali, drugo vprašanje pa so potrdili to je, da je Koloman Čahuk stražil, medtem ko je oče izvršil zločin. Ker sta si obe vprašanji nasprotovale, se je posvetovanje vršilo še enkrat. Drugič so porotniki zanikali še drugo vprašanje. Potrdili pa so vprašanje glede obrekovanja. Na podlagi tega je bil Ivan Čahuk obsojen na 2 leti težke ječe, njegov 17 letni sin Koloman pa na 16 mesecev.

Celjska porota.

UMOR.

Zadnji dan poletnega zasedanja celjske porote je izpolnila razprava proti 1. 1903 v Selcih rojenemu Martinu Romihu, samskemu pelkovskemu pomočniku. Romiha obtožuje drž. pravnik, da je v noči od 21. na 22. junij 1926 v Reštanju, sodni okraj Sevnica, z zastrupljenjem s strihlinom ravnal zoper nosečo Marijo Dušič v namenu jo usmrtiti, na tak zavraten način, da je iz tega nastopila njena smrt — in da je tekem te kazenske razprave skušal pregovoriti več prič h krivemu pričevanju in krivi prisegi. Tekom razprave, ki je trajala celo binkošno soboto, je Romih odločno zanikaval vsako krivdo. Porotnikom je bilo stavljenih pet vprašanj. Na podlagi porotniškega glasovanja je bil Romih obsojen na 5 let težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem ter temnico vsako leto na dan smrti Dušičeve. Romih je tudi po naznanilu kazni še vedno odločno zavračal svojo nedolžnost. Obtožbenica je v zastopstvu dr. Ogrizeka zelo lepo zagovarjal g. dr. Keršbaumer.

Novomeška porota.

Obsojena goljufica.

V to